

A LENGYEL LABDARÚGÓ-VÁLOGATOTT ELSŐ HIVATALOS
MÉRKŐZÉSE ÉS POZSONYI IMRE EMLÉKÉRE MAGYAR - LENGYEL
NYELVŰ EMLÉKTÁBLÁT AVATNAK FEBRUÁR 4-ÉN AZ ÚJ HIDEGKUTI
NÁNDOR STADIONBAN

140 ÉVE, 1882. FEBRUÁR 26-ÁN SZÜLETETT KISBÉREN POZSONYI IMRE, AKI PÁLYÁRA LÉPETT A MAGYAR VÁLOGATOTT ELSŐ HIVATALOS MÉRKŐZÉSÉN

AZ ELSŐ LENGYEL BAJNOKCSAPAT, A KS CRACOVIA EDZŐJE, ÉS A LENGYEL VÁLOGATOTT ELSŐ SZÖVETSÉGI EDZŐJE (KAPITÁNYA) VOLT

Ő TÁVOZOTT UTOLSÓKÉNT AZ ÉLŐK SORÁBÓL AZ ELSŐ MAGYAR NEMZETI TIZENEGY TAGJAI KÖZÜL

Mitrovits Miklós történész, polonista, tudományos kutató. A Magyar Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézetének tudományos munkatársa, a magyar-lengyel kapcsolatok kutatója, futball történész kezdeményezésére az MTK, a Cracovia, a Magyar Labdarúgó Szövetség, a Lengyel Labdarúgó-szövetség, Kisbér városa és a Magyar Sportújságíró Szövetség Nagy Béla Programja a magyar - lengyel futball kapcsolatok jegyében február 4-én emléktáblát állít a lengyel labdarúgó válogatott első hivatalos mérkőzése és Pozsonyi Imre emlékére és tiszteletére, aki az első bajnokcsapat edzője, és az első szövetségi edző (kapitány) volt Lengyelországban.

Az emléktábla magyar és lengyel nyelvű lesz, s az MTK Új Hidegkúti Nándor Stadionjában (1-es kapu, a Hungária körút felőli oldalon) kerül elhelyezésre.

Pozsonyi Imre kalandos életét még a sporttörténet iránt érdeklődő közönség is kevéssé ismeri. Már a születése és a halálozási dátuma sem egyértelmű a különböző enciklopédiákban, de a származása, civil élete és sportszakmai pályafutása is sok izgalmat rejt magában.

*****

Pozsonyi Imre (Kisbér, 1882. február 26 – Budapest, 1963. október 2.) válogatott labdarúgó, fedezet, játékvezető, edző.

A MÚE (Magyar Úszó Egyesület) középpályás (akkori szóhasználattal fedezet) labdarúgója (1901–1902). Az 1901-es, első labdarúgó bajnokságban csapatával ezüstérmes, 1902-ben az 5. helyen végeztek. Az MTK (1903–1906) játékosaként 1903-ban a 3. helyen zártak, 1904-ben aranyérmesek, 1905-ben bronzérmesek.

A válogatottban 1901-ben több, még nem hivatalos mérkőzésen szerepelt. Azonban 1902-ben a magyar válogatott első hivatalos mérkőzésén is pályára lépett.

Pozsonyi Imre klub hova tartozása egyetlen válogatottbeli szereplésekor (1902. október 12.), későbbi átigazolása az MTK-ba, mind a mai napig nem teljesen tisztázott. A hivatalos források a válogatottban a MÚE (Magyar Úszó Egyesület)

játékosaként tüntetik fel, s a korabeli sajtó is ezt írja. Az MLSZ ebben a futball történeti kérdésben azóta sem foglalt hivatalosan állást, az MTK pedig kezdetektől fogva Károly Jenőt tekinti a klub első válogatott játékosának. A dokumentumok hiányosak - abban azonban a legtöbb futball történész egyetért, ne romboljunk le egy több mint száz éves MTK klub legendát!

Pozsonyi Imre játékvezetésből 1903-ban Budapesten az MLSZ Bíróvizsgáló Bizottság (BB) előtt elméleti és gyakorlati vizsgát tett. Az MLSZ által kiírt bajnokságokban tevékenykedett. Az MLSZ BB javaslatára NB II-es bíró és partbíró. 1904 és 1908 között a futballbíráskodás második generációjának legjobb játékvezetői között tartják nyilván.

Edzőként 1921 és 1923 között Lengyelországban a KS Cracovia Kraków csapatát irányította. 1921-ben, öt csapat részvételével induló labdarúgó-bajnokságban bajnokok lettek. 1922-ben a két csoportra osztott bajnokság döntőjében nem tudtak részt venni, mert csoportjukban a másodikok lettek. A rájátszásban a 3. helyen végeztek. A Lengyel Labdarúgó Szövetség felkérésére a lengyel labdarúgó válogatott első mérkőzésén szövetségi edző (szövetségi kapitány) volt. 1921. december 18-án Budapesten a magyar válogatott ellen mérköztek és 1:0-ás vereséget szenvedtek a Hungária körúti Stadionban.

Az 1924 és 1925 között az FC Barcelona vezetőedzője volt. Ebben az idényben a csapat megnyerte a katalán bajnokságot és a spanyol kupát. Mérkőzéseinek száma a Barcelonával: 47 (30 győzelem, 9 döntetlen, 8 vereség).

1926 és 1928 között a jugoszláv bajnokságban szereplő HŠK Građanski Zagreb csapatát vezette. Két bajnoki (1926, 1928) címet nyert az együttesel. Az első kupafordulós rendszerben, a másodikat a hat csapatos Prva Liga második idényében.

1926 és 1928 között nem csak a zágrábi csapat mellett, de az NB I-ben szereplő Újpest FC szakvezetőjeként is dolgozott. Az 1926–1927-es idényben ezüstérmesek, az 1927–1928-asban bronzérmesek lettek. 1927-ben az első alkalommal kiírt Közép-európai Kupában két mérkőzésen ült a kispadon.

1929–1930-ban Mexikóban, a nyolc csapatos bajnokságban az RC España szakvezetőjeként aranyérmesek lettek.

Halálhírét keltették, de Pozsonyi Imre nem halt meg New Yorkban 1932. május 9-én, ahogy több lengyel sporttörténeti könyvben és enciklopédiában olvasható. Való igaz, hogy amerikai lapok téves közlése alapján több magyar sajtótermékben közölték halálhírét, de hamar kiderült, hogy tévedés történt.

A *Nemzeti Sport* bő egy hónappal később közölte, hogy Pozsonyi Imre, akinek „az amerikai lapok közlése nyomán halálhírét költötték, hazaérkezett szabadságra”. Nem sokkal később pedig már a „Miért nem tudunk gólt lőni és hogyan kell tanítani a góllövés művészetét?” körkérdésre válaszolt a sportlap hasábjain.

Pozsonyi Imre 1932 és 1935 között rendszeresen szerepelt a magyar sportlapokban, mint szakértő. Ezt követően eltűnt a nyilvánosság elől, és ismét építészként dolgozott egészen a nyugdíjazásáig. Legközelebb 1945 nyarán bukkant fel a sajtóban, amikor a negyvenhárom évvel korábbi első magyar-osztrák mérkőzésről kérdezték. Hogy mi történt vele az azt megelőző tíz évben, nem tudjuk. Arról sincs ismeretünk, hogy miképpen élte át a világháborút és a holokausztot.

A legendás futballista és edző a háború után is csak ritkán került előtérbe. Az első válogatott mérkőzés 60. évfordulóján, mint a mérkőzés utolsó életben lévő magyar résztvevőjét az MLSZ dísztáviratban köszöntötte, az *Esti Hírlap* pedig ebből az alkalomból meginterjúvolta.

Utolsó nyilvános szereplése az 1961 nyarán lejátszott Magyarország-Ausztria válogatott meccs alkalmából történt. Az *Ország-Világ* újságírója kapta el Pozsonyi Imre bácsit egy rövid beszélgetésre a mérkőzés után. 1961 novemberében még részt vett az MLSZ megalakulásának 60. évfordulóján rendezett ünnepi ülésen, ezt követően pedig már csak a halálhíréről értesülhetünk a sajtóból.

Pozsonyi Imre távozott utoljára az élők sorából az első magyar nemzeti tizenegy tagjai közül. 1963. október 2-án hunyt el a budapesti Honvéd Kórházban agyvérzés után beállott agyzsugorodásban.

Budapesten, a Farkasréti Temető egyik urnafalában nyugszik, az **E/1628 számú** urnafülkében. Folyik annak szervezése, hogy urnája méltó helyre, földes urnasírba kerüljön.

(Mitrovits Miklós Pozsonyi Imréről készült életrajza alapján)